

Öppnar upp sitt hem för barn i akut behov.

”De är sura på varandra ibland och älskar varandra emellanåt.”

Det är en tidig onsdagsförmiddag utanför Kisa och några få ensamma snöflingor letar sig ned från himlen. Men här, hos Helen Bizzotto och Staffan Lindh, ska ingen känna sig ensam.

*Barnen som nämns i texten heter egentligen något annat.

Den 3 september 2012 var femåriga Sara och hälsade på hemma hos Helen Bizzotto och Staffan Lindh. 5 september flyttade hon in hos familjen. Idag är Sara tolv år och kallar Helen och Staffan för mamma och pappa.

– En del placeringar kallas för akutplaceringar och i Saras fall var det en sådan. Att ta emot ett barn är ett stort beslut, speciellt om man är ett förstagångsplaceringshem. Tanken är ju oftast att det ska bli ett permanent familjehem – åtminstone tills dess att situationen rätt upp sig där barnet kommer ifrån, säger Staffan.

Det finns barn och ungdomar som inte kan bo kvar i sitt hem. Det kan till exempel bero på föräldrars sjukdom, missbruk eller andra personliga problem. Barnet kan då behöva flytta till en ny familj – ett familjehem. Att vara familjehem innebär att du, ensam eller tillsammans med din familj, tar emot en ny familjemedlem i hemmet och ger den all praktisk och känslomässig omsorg ett barn behöver.

Innan du kan få ett uppdrag som familjehem utreder familjehemsenheten dig och din familjs lämplighet.

I Helen och Staffans fall gick utredningen snabbt. Mycket tack vare att de vid tidpunkten, sedan ett år tillbaka, hade haft ett kontaktfamiljsuppdrag. Idag har familjen, utöver Sara, ytterligare två placeringar, Emir, 17, och Lukas 11. De är även kontaktfamilj till ytterligare en tolvårig tjej.

– Jag har fyra egna barn sedan tidigare och Staffan har ett. När de blev vuxna och flyttade ut satt vi här med ett stort hus och ville fylla på, säger Helen och skrattar.

Hur har ni pratat med barnen när ni funderat över att ta emot nya placeringar?

– Vi har alltid en dialog och Sara brukar säga, "Inga barn ska ha det svårt." Emir skulle heller aldrig säga nej till att hjälpa någon annan, han är otroligt ödmjuk och omtänksam. Men vi skulle inte ta emot någon som inte passar in i vår familjebild. Vi vill inte störa den fina relationen vi har fått till barnen, säger Staffan.

Hur fungerar barnen ihop?

– De betar sig som syskon i allmänhet. De är sura på varandra ibland och älskar varandra emellanåt, skrattar Helen.

Hur har ni tacklat tankar och känslor kring att ni kan bli av med något av barnen?

Socialen gör överväganden varje halvår och om du inte är vårdnadshavare, vilket vi är för Emir och snart för Sara, kan det alltid bli förändringar, säger Staffan.

– Vi har väldigt bra kontakt med barnens föräldrar, i de fallen där de är närvarande. Sara träffar sin mamma varannan helg och Lukas sina föräldrar en gång i månaden. Det tycker vi är en stor trygghet, berättar Helen.

Varför tycker ni att fler borde överväga att bli familjehem?

– Det som driver oss är att se utvecklingen. Vid ett par tillfällen har vi varit nära på att ge upp, men så plötsligt kommer ljusningen och då har det varit värt allt slit. Många av barnen som inte tas om hand hamnar i andra svårigheter när de blir äldre och om vi kan rädda ett barn från det är vi glada, säger Staffan.

Den här texten är framtagen av Creative Sales, Öst Media.